388R2178

22.7.88 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 191/7

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2178/88

av den 18 juli 1988

om ändring av förordning (EEG) nr 1866/86 om fastställande av vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Östersjön, Bälten och Öresund

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 om ett gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna[1], särskilt artikel 11 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel 2 i förordning (EEG) nr 170/83 skall de åtgärder för bevarande av fiskeresurserna som är nödvändiga för att nå målen i artikel 1 i den förordningen utformas på grundval av tillgänglig vetenskaplig kunskap.

I förordning (EEG) nr 1866/86[2], ändrad genom förordning (EEG) nr 2244/87[3], fastställs vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna i Östersjön, Bälten och Öresund.

Fiskerikommissionen för Östersjön som upprättats genom Östersjökonventionen har i skrivelser av den 8 december 1986 och den 21 december 1987 underrättat de fördragsslutande staterna om att vissa rekommendationer om ändringar av dessa tekniska åtgärder antagits vid kommissionens tolfte och trettonde sammanträde.

Enligt ovan nämnda konvention måste gemenskapen sätta dessa rekommendationer i kraft i Östersjön och Bälten, om inte annat följer av det förfarande för invändningar som är fastställt i artikel XI i konventionen.

Det är nödvändigt att klargöra de bestämmelser som rör de fall då förordning (EEG) nr 1866/86 inte skall tillämpas på fiske som bedrivs i samband med artificiell reproduktion eller flyttning av fisk, kräftdjur eller blötdjur genom att ange att de övriga bestämmelserna i förordningen tillämpas endast på fisk, kräftdjur eller blötdjur som fångats i detta syfte och sålts som livsmedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1866/86 ändras på följande sätt:

1. Angivelserna i tabellen i artikel 2.1 för lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) och not 1 i tabellen skall utgå.

2. Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

"2. Genom undantag från artikel 5.1 är det tillåtet att på utsidan av lyftet och förlängningsstycket fästa en förstärkande nätkasse. En förstärkande nätkasse är ett cylinderformat nät som helt och hållet omger lyftet och förlängningsstycket. Det får vara gjort antingen av samma material som lyftet eller förlängningsstycket eller av tyngre material. Den förstärkande nätkassen skall ha minst dubbelt så stora maskor som lyftet, dock minst 80 mm.

En förstärkande nätkasse får

a) anslutas vid framkanten,

och

b) anslutas vid bakkanten,

och antingen

c) knytas fast vid en maskrad runt om lyftet och förlängningsstycket,

eller

d) knytas fast längs en maskrad."

3. Artikel 9 skall ersättas med följande:

"*Artikel 9*

Begränsningar av fiskeansträngningar vid fiske av lax och öring

1. Det är förbjudet vid fiske av lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) att

— använda drivgarn eller förankrade flytgarn under perioden 15 juni–15 september i vattnen i delsektionerna 22–31 utanför en gräns på fyra nautiska mil från baslinjerna,

— använda drivande eller förankrade långrevar under perioden 1 april–15 november i vattnen i delsektionerna 22–31 utanför en gräns på fyra nautiska mil från baslinjerna,

[1] EGT nr L 24, 27.1.1983, s. 1.
[2] EGT nr L 162, 18.6.1986, s. 1.
[3] EGT nr L 207, 29.7.1987, s. 15.

— använda drivgarn, förankrade flytgarn, drivande eller förankrade långrevar under perioden 1 juli–15 september i vattnen i delsektion 32 utanför en gräns på fyra nautiska mil från baslinjerna.

2. Det är förbjudet vid fiske av lax (*Salmo salar*) och öring (*Salmo trutta*) att

— vid fiske med förankrade flytgarn och drivgarn använda mer än 600 nät per fiskefartyg samtidigt, varvid inget nät får överstiga 35 m i längd, mätt vid redskapets överteln; utöver det tillåtna antalet nät får det inte finnas mer än 100 reservnät ombord,

— vid fiske med drivande eller förankrade långrevar använda mer än 2 000 krokar per fiskefartyg samtidigt.

Krokar på drivande och förankrade långrevar skall ha ett minsta avstånd mellan spetsen och skaftet på minst 19 mm.

Utöver det tillåtna antalet krokar vid fisket får det finnas 200 reservkrokar ombord."

4. Andra stycket i artikel 12 skall ersättas med följande:

"Fisk, kräftdjur och blötdjur som fångats i det syfte som anges i första stycket får inte säljas som livsmedel i strid med de övriga bestämmelserna i denna förordning."

5. Angivelserna i bilaga III för torsk (*Gadus morhua*) skall ersättas med angivelserna i bilaga 1 till den här förordningen.

6. Angivelserna i bilaga IV för torsk (*Gadus morhua*) skall ersättas med angivelserna i bilaga II till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juli 1988.

På rådets vägnar

Y. POTTAKIS

Ordförande

BILAGA I

Art	Vatten	Minimistorlek
Torsk *(Gadus morhua)*	Alla delsektioner söder om lat. 59° 30'N	Till och med den 31 december 1988: 30 cm
	Alla delsektioner söder om lat. 59° 30'N	1 januari–31 december 1989: 32 cm
	Alla delsektioner söder om lat. 59° 30'N	Från och med den 1 januari 1990: 33 cm

BILAGA II

Art	Vatten	Typ av nätredskap	Minsta maskstorlek Diagonalt i längdriktningen
Torsk *(Gadus morhua)*	*Söder om lat. 59° 30'N*	Trålar, snurrevadar och liknande nätredskap	Till och med den 31 december 1988: 95 mm
	Söder om lat. 59° 30'N	Trålar, snurrevadar och liknande nätredskap	1 januari–31 december 1989: 100 mm
	Söder om lat. 59° 30'N	Trålar, snurrevadar och liknande nätredskap	Från och med den 1 januari 1990: 105 mm